

ועדת משנה לתכנון ובניה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2011/0362.01

אלעזר בן יאיר 23, גוננים

מספר הוועדה: 4/2024

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: ט"ו באייר תשפ"ד (23.05.2024)

מזכירת הוועדה בדיון: דליה אלפסי ונלי צדוק

שעת תחילת הוועדה: 10:20

שעות סיום הוועדה: 15:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

"You
speak.
We
type_"

גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד-וורק תמלול והקלטה

ישראל קלרמן:

חנאן, תיק הבא אני יכול?

חנאן עב"ד:

מה?

ישראל קלרמן:

בבקשה. תיק 2011/362.1.

חנאן עב"ד:

אנחנו באליעזר בן יאיר 23 גונים.

ישראל קלרמן:

כן. אלעזר בן יאיר.

חנאן עב"ד:

מה?

ישראל קלרמן:

אלעזר בן יאיר. 23 כן בבקשה.

חנאן עב"ד:

אלעזר בן יאיר. אוקי. פה יש תב"ע 44565א'. הם מבקשים לבנות במרתף שטח עיקרי, מחסן וממ"ד.

חיים כהן:

אני רוצה לדעת, לא, כי זה מעצבן אותי ה-

ישראל קלרמן:

תפסיק, חיים.

צחי ברים:

מה קרה לך?

חיים כהן:

לא. אתה מנסה לדבר איתם. הם אפילו לא שומעים אותך.

ישראל קלרמן:

זה משהו אחר.

חיים כהן:

אני מדבר איתם, תשמע יש, לא לא לא. אבל רגע, לא לא לא.

יואל שבת:

חיים, מה שאתה הצעת, מה שאתה הצעת ומה שישראל, הכל זה אותו דבר.

ישראל קלרמן:

כן.

יואל שבת:

אתם נוגעים באותה נקודה בדיוק.

חיים כהן:

ההבדל הוא שבצד אחד כמו שיתנו מה שהיה נשמע... על הסוס, וזה מה שיקרה.

יואל שבת:

אין לה מצב שהיא לא יכולה לשמוע אותם. ברגע שהם נותנים לי-

חיים כהן:

הם לא, הם לא. הם לא יענו להם לטלפון בכלל.

ישראל קלרמן:

לא נכון. עזוב עזוב. למה, אבל למה להמשיך?

יואל שבת:

אגב, אם הם פונים אליי והם אומרים לי, אני פונה למבקשים.

ישראל קלרמן:

מה השאלה בכלל?

יואל שבת:

לא יכניסו, אין היתר. לא יקדם.

ישראל קלרמן:

לא נכון. הוא יפנה אליו.

חיים כהן:

הם לא יפנו אליך לפני שיש הבנה.

יואל שבת:

לא יגיעו להבנות, אין.

חיים כהן:

הם לא ילכו להבנות.

ישראל קלרמן:

לא נכון. לא נכון.

חיים כהן:

כדי לפנות אליך-

ישראל קלרמן:

ניסחנו את זה, חיים לא שמעת. הוא פונה אליו והוא פונה אליו.

חיים כהן:

אבל-

ישראל קלרמן:

אני לא מבין חיים, אז זה התיק של היום? מה?

חיים כהן:

אני רוצה להבין.

ישראל קלרמן:

חיים... בסוף.

חיים כהן:

ההחלטה התקבלה.

ישראל קלרמן:

אז תעזוב. תן לי להתקדם עם חנאן. חנאן דברי.

חנאן עביד:

אוקי. אז מבקשים לדירה בקומת קרקע תוספת במרתף, שטח עיקרי, (לא ברור) מחסן וממ"ד. ואז במסגרת, במפלס של הדירה תוספות בחזית קדמית ואחורית ומרפסת. עכשיו, חשוב שתדעו שיש עוד שני תיקים מקבילים בבניין הזה. ניסינו לחכות ולהביא את כולם ביחד לפה כי אחד מתנגד לשני בעצם. אבל נקודה שתיים עדיין נמצא אחרי דחייה במתכונת והם לא מתקדמים הלאה. ונקודה 3 עדיין בכלל בפתיחת תיק. אז לא יכולנו לחכות ולעשות עוול לתיק הנוכחי ולכן

אנחנו מביאים אותו אבל גם בידיעה שלכם אנחנו נבחן את זה תוך כדי, למה שהוגש בתיקים 2 ו-3. והנה אני מראה לכם.

ישראל קלרמן:

אלה מתנגדים גם? שתיים ושלוש מתנגדים?

חנאן עביד:

שתיים בעיקרון.

ישראל קלרמן:

זה מפריע להם?

חנאן עביד:

כן. יש מתנגד אחד. נקודה שתיים הם אלה שמתנגדים. נקודה שתיים הם בדיוק אלה שלידם בקומת קרקע ונקודה שלוש הם בקומה מעל. אז נקודה שתיים הם אלה שמתנגדים. ואני אגיד לכם על מה ההתנגדות. בנקודה שתיים מבקשים את המדרגות האלה כגישה נוספת לדירה. עכשיו, המדרגות האלה גם אנחנו לא מסכימים להם כי הם ממש מול הקיר של דירת המבקשים. עכשיו, אם עושים אחד על אחד, אם שמים אחד על אחד זה יוצא ממש על התוספת של המבקשים. אוקי? אז אנחנו כצוות מקצועי גם לא מסכימים לזה. וזה המחלוקת.

יואל שבת:

אבל זה פוגע באפשרות מימוש של הזכויות שיש לו של הדייר הסמוך.

חנאן עביד:

של נקודה שתיים.

יואל שבת:

כן.

חנאן עביד:

של נקודה סליחה, של אחד, התיק הנוכחי.

יואל שבת:

אני שואל, לא.

חנאן עב"ד:

המדרגות עד לפה, עד לפה. והם מול הדירה הקיימת. תראה. אני מקטינה. ויש לנו הרבה בניינים כאלה וזה ידוע שכל אחד בונה פירים בסטריפ שלו. בגבולות של הדירה שלו.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז. שייכנסו.

חנאן עב"ד:

אוקי.

ישראל קלרמן:

אני בטוח, ברור ש...

צחי ברים:

זה לא שהוא מתנגד...

ישראל קלרמן:

אני מאמין לך. אבל ... מה אני אגיד להם עכשיו? מה אני אגיד עכשיו? הנה יואל פה, חיים פה, אדיר פה.

צחי ברים:

זה שלוש שעות.

ישראל קלרמן:

איזה... איזה...

צחי ברים:

נו בוא, אתה לא רוצה?

ישראל קלרמן:

יש פה עוד חברים, דבר עם כולם.

צחי ברים:

אם יעלה והוא יוכל אני יעשה. אם הוא לא יעלה, הנה הא.

דובר לא מזוהה:

תראה את חיים איך הוא חיוור.

ישראל קלרמן:

מה, זה אמיתי?

שי צרויה:

אתה רואה?

ישראל קלרמן:

מתנגד?

שי צרויה:

אנחנו נסביר. אנחנו לא מתנגדים. הכל בסדר. אנחנו לא יושבים בצד הזה.

ישראל קלרמן:

אה.

שי צרויה:

אני מעדיף לשבת באמצע אם אפשר כי הצד הזה לא הולם אותנו.

ישראל קלרמן:

אז בואו נשמע. אתה מגיש בנקודה שתיים?

שי צרויה:

אני מגיש בנקודה שתיים ונקודה שלוש.

ישראל קלרמן:

הבנתי. אז בוא אנחנו נעשה את זה מסודר ואז נשמע. אנחנו בתיק 2011/362.1 ברחוב אלעזר בן יאיר 23 בגוננים. הבנו שיש פה שלוש תיקים שמתנהלים במערכת שאחד פוגע בשני. אז אני אומר, גם שאלתי אותה, אם ההתנגדות שלך היא בגלל שהבקשה היום פוגעת בבקשה-

שי צרויה:

אני לא מתנגד. אנחנו לא מתנגדים.

ישראל קלרמן:

אבל בוא נשמע אותך. מה?

שי צרויה:

שי צרויה. אנחנו פה בשם המבקשים עמית וטליה כהן.

ישראל קלרמן:

אתה בשם המתנגדים לתיק הזה. אל תגיד בשם המבקשים שלא יתבלבל במערכת. אתה היום מייצג את המתנגדים לתיק הזה של נקודה 1 שגר שם. שדנים עליה.

שי צרויה:

אז אנחנו נפתח קודם בזה שאנחנו לא מתנגדים לבקשה להיתר.

ישראל קלרמן:

אלא?

שי צרויה:

אין לנו בעיה שמר לרזה יבנה. אין לנו התנגדות לבקשה עצמה. יש לנו התנגדות לדבר אחד מאד מאד קטן וספציפי, לאיזשהו קיר שמתוכנן בבקשה שלו במרחק מאד מאד קרוב למדרגות

שמתוכננות בבקשה שלנו ולחלונות קיימים שמשמשים את חדר השינה וחדר הרחצה שהם חלונות בהיתר שזה במרחק כיום של 65 סנטימטר ואנחנו מה שמבקשים זה התרחקות של מטר וחצי נטו מהחלונות גם כדי לאפשר את המדרגות, גם לשמור על מרחק הגיוני מהחלונות הללו. מעבר לזה, שיבנה לבריאיות.

ישראל קלרמן:

תודה.

מתנאל:

אני רוצה רגע להסב את תשומת לב הוועדה כך.

חיים כהן:

איך השם שלך?

מתנאל:

מתנאל.

חיים כהן:

מתנאל.

מתנאל:

בעצם זה הדירה שלהם, הדירה המבוקשת שלנו. קווי הבניין כמו שניתן לראות הם מה שנקרא כוללים. עכשיו-

מיכאל הברשטם:

...

מתנאל:

מה זה?

צחי ברים:

הוא רוצה שתעבור לצד שמה.

ישראל קלרמן:

חנאן, תדברי רגע, את אמרת משהו שממש עולים עליהם, לא רק מתרחקים.

חנאן עביד:

שמה?

ישראל קלרמן:

את אמרת משהו, את אמרת לנו מקודם מה שהוא אמר?

חנאן עביד:

מה שמבקשים בנקודה שתיים-

שי צרויה:

אני אתייחס גם לזה.

חנאן עביד:

זה עד לפה. הוא רוצה רק שאני אחזור על מה שאמרת.

ישראל קלרמן:

כן.

חנאן עביד:

ועד לפה שזה בעצם הקיר הזה עולה על ה, אוקי. המדרגות שמבקשים המתנגדים הם צמודים לקיר של המבקשים.

מתנאל:

כן. אני אתייחס לזה. רק אני יעשה ...

חנאן עביד:

סליחה, עולים עליו. ולכן הם רוצים שהם יתרחקו.

ישראל קלרמן:

שיתרחקו, כן. ושניהם תואמי תב"ע?

חנאן עב"ד:

אין תב"ע עם נספח בינוי פה.

מתנאל:

ה... בינינו לבין השכנים זה בעצם ב, לפי ההיגיון הפשוט מתחלק במרכז הבית, מה שנקרא עם הקיר בינינו לבינם. עכשיו, אנחנו ביקשנו להגיע עד הקיר הזה. הדירה שלהם בעצם לפי היתר מגיעה כמו שאנחנו סימנו, בפועל קיימת חריגה. המודד, מופיעה לפי המדידה, בפועל קיימת שם חריגה של 30 סנטימטר. משמע, זה מתקרב-

חנאן עב"ד:

שניה, אני אגדיל קצת שאני אבין.

מתנאל:

יופי. לפי ההיתר, זה המימדים. אנחנו מגיעים עד לכאן. לפי המודד, אפשר לראות את הקיר פה, מסתיים עד לכאן.

חנאן עב"ד:

הקו הזה זה הקיר בפועל?

מתנאל:

לא. הקיר הזה, האפור.

חנאן עב"ד:

אז הקיר הזה בפועל-

מתנאל:

בפועל מגיע עד לכאן.

שי צרויה:

גם כשהוא לא בפועל זה 65 סנטימטר.

מתנאל:

לא. אז אני אומר, כשהם מדברים על זה שיש מרווח של 65 סנטימטר זה מה שהיה אמור להיות 65 סנטימטר. בפועל המרווח הוא 30 סנטימטר.

יאיר ברסלאו:

רגע רק שניה. בוא, אני רוצה להבין ברשותך. כשזה 65 סנטימטר עדיין הוא טוען שזה קרוב.

מתנאל:

65 סנטימטר כן. עכשיו, הטענה שלהם, אפשר לראות לדוגמה כאן הם בנו על אפס. אין שום בעיה. גם השכן הזה בנה על קו אפס. אפשר לראות שזה ממשיך את הקיר, את החדר, סליחה, את הקיר שמפריד בין הדירות. השכן הזה החליט שהוא טיפה נסוג, זה עניין שלו. גם כשהם קיבלו את ההיתר, הם החליטו שהם נסוגים ומשאירים להם פה איזשהו מרווח וזה בסדר גמור. הדרישה שלהם בעצם שאנחנו ניקח מטר וחצי, זה אומר שאנחנו צריכים ללכת לכאן, מזיזים אותנו. אני צריך להתחיל לבקש לחזור עוד פעם לפרסום חוזר, לבקש עוד פעם הקלה.

ישראל קלרמן:

אתה לא יכול לדבר ... עם המחלקה?

מתנאל:

לא. אני אומר, כי זה דברים שנדונו מולם. שהם ביקשו שנעשה.

ישראל קלרמן:

לא הבנתי.

מתנאל:

הם ביקשו.

ישראל קלרמן:

אני לא יודע, אני לא יודע.

מתנאל:

הוא ציין מקודם.

ישראל קלרמן:

הוא לא יכול לציין. יש את חנאן. אני לא מבין. יש לך עוד שאלה, אתה יכול, הם אומרים שתתרחק.
אתה אומר שאין לך אפילו בעיה להתרחק, אתה רק שואל פרוצדוראלית איך תגיש את זה.

מתנאל:

יש לי בעיה להתרחק.

ישראל קלרמן:

גם חנאן לפני שאתם נכנסתם היא אמרה שאתם לא יכולים להיות שם בגלל שאתם באמת פוגעים
בבניה שלו.

מתנאל:

כן.

ישראל קלרמן:

בונים אחד על השני.

חנאן עביד:

לא לא לא לא.

ישראל קלרמן:

רגע.

חנאן עביד:

שניה. הם עדיין לא בנו. המתנגדים עדיין לא בנו. הם רק הגישו בקשה. אני הצגתי עובדה. לא אמרתי שהם לא יכולים, אמרתי שהם ה-02 המתנגדים מתקרבים ורוצים, זה מה שהם ביקשו שהמדרגות שלהם בעצם אם אני שמה תכנית על גבי תכנית, זה יהיה כאילו על הקיר של המבקשים.

ישראל קלרמן:

אני שואל, הם יכולים...

חנאן עביד:

וב-

ישראל קלרמן:

למה שהם לא יזוזו? למה שהם לא יזוזו?

חנאן עביד:

ובהחלטה של 02 שכבר יש החלטת וועדה כתבנו להם שהם צריכים להתאים את עצמם לשלושת הבקשות שיש ב-

ישראל קלרמן:

מערכת.

חנאן עביד:

עכשיו, ההחלטה שתתקבל היום תתן את ה, כאילו מה צריך לעשות.

ישראל קלרמן:

אז אני יכול היום, אז למה להרחיק אותם? שהם יתרחקו?

שי צרויה:

אז אני יענה.

ישראל קלרמן:

אל תענה, אני שואל את חנאן.

שי צרויה:

אני רוצה רק לנגוע בנקודה, שניה ברשותך. כי שמת משהו שקשור אלינו על השולחן. כשאתה אומר לי "תתרחקו" אצלנו העניין של הקיר הוא שתי סוגיות. זה לא רק עניין המדרגות. עניין המדרגות הוא עניין אחד שאני יכול להסדיר אותו תכנונית ואני אפרט אותו ביחס לבקשה וביחס למצב הקיים בבניין ובבית וגם לעניין האמצע שאנחנו נמצאים על קו החלוקה שאנחנו נמצאים. אם תרצו, רק כשתהיה לי את הזכות תגובה אני ארחיב על זה. אבל אצלנו זה לא מדובר רק על עניין המדרגות. מדובר על חלונות קיימים בהיתר בניה שקיר מסתיר אותם. זה לא רק המדרגות. חוץ מהמדרגות המוצעות בבקשה שלי, יש לי חלונות קיימים בהיתר שנפגעים.

ישראל קלרמן:

הבנתי. תודה. אז תתייחס לזה.

מתנאל:

שוב, צריך להבין שהחלוקה ההגיונית בין שתי הדירות זה קו האמצע. זה שהוא החליט לקחת ולסגת על מנת-

ישראל קלרמן:

לא. הוא אומר על הקיים כבר.

מתנאל:

אז אני אומר, הקיים, הוא החליט לסגת כדי שיתאפשר לו החלון פה. זה עניין שלו וזה בסדר. אבל אני מגיע-

ישראל קלרמן:

לא הבנתי. החלון קיים.

מתנאל:

בסדר. אני מבין שהחלון קיים. אבל אני מגיע עד קו החלוקה שלי.

יאיר ברסלאו:

רגע, אני רוצה לסדר ברשותך.

ישראל קלרמן:

כן.

דובר לא מזוהה:

מה שמך?

יאיר ברסלאו:

יאיר ברסלאו. אנחנו מגישים עשרות בקשות באזורים האלה. אנחנו מכירים אותם טוב מאד. אוקי? עכשיו, הקו שבעצם מפריד בתיאוריה, כל הדירות 98% מהדירות המרכזיות שנמצאות בשכונה הזאת יש להם שני כיווני אוויר. בסדר? מגיעים קיר על קיר. גם פה וגם פה. פה בחרו לסגת טיפה ולהשאיר להם עצמם חלונות. אין בעיה. עכשיו, קו הבנייה שלנו הוא בעצם קו שזורם עם קיר הדירה. לא רצינו לקחת שום דבר מעבר.

ישראל קלרמן:

הבנתי. אבל למה שלא תתרחקו? מה הבעיה?

צחי ברים:

אתה אומר-

ישראל קלרמן:

למה אתה צריך להיכנס לאנשים לתוך החלון שלהם?

צחי ברים:

זה מה שאני מנסה להגיד.

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא עושה עכשיו.

צחי ברים:

לא. הוא אומר שה-

ישראל קלרמן:

אני יודע מה הוא אומר. אני הבנתי מצוין מה הוא אומר. הוא אומר בכל מקרה לייצר פה קיר תאום והוא לא. אבל מה הבעיה להתרחק-

צחי ברים:

הוא מתכוון להגיד... מה שאתה אומר.

ישראל קלרמן:

צחי, אם אפשר להתרחק, למה לא? מה זה פוגע בהם? למה שלא יקבלו את ההתנגדות שלו ושיזיזו חזרה והכל על מקומו יבוא בשלום? זה אני לא מבין. מה ההתעקשות להגיע עד לקו הזה? אני לא מוריד לך מהזכויות בגלל שאתה יכול לזוז עם כל הזה. מה שהזכרת אני לא רוצה להזכיר את זה. אנחנו נדבר עוד מעט, מחייבים אותך, אולי נדון בזה עוד פעם. אבל למה? למה להתקרב?

יאיר ברסלאו:

צריך לנצל את הזכויות.

ישראל קלרמן:

אבל אני לא מפריע לך, תנצל את כל הזכויות.

יאיר ברסלאו:

וגם לתכנן-

ישראל קלרמן:

רק יזיזו אותך.

יאיר ברסלאו:

קודם כל אני רוצה לסדר.

ישראל קלרמן:

אני לא מבין את זה.

יאיר ברסלאו:

לא היתה בעיה, לא היתה פה בעיה, אפילו היה שיח, אוקי? היה, היתה הסכמה לזוז קצת. אוקי?
לא נזוז מטר, הם רוצים לזוז מטר וחצי.

ישראל קלרמן:

כמה אתה רוצה? מטר אתה זז?

יאיר ברסלאו:

קו שלנו.

ישראל קלרמן:

עזוב קו. מטר אתה מוכן? אני שואל אותך כמתכנן, מה אתה פונה אליו? הוא לא יודע. אתה
בעניין, נכון? הרי בשביל זה רצית לדבר.

מתנאל:

זה חשוב.

ישראל קלרמן:

גם אתה.

מתנאל:

עד הקו הזה.

ישראל קלרמן:

זה מה שאתה רוצה. עכשיו אני פונה אליך.

צחי ברים:

שזה כמה? שזה כמה?

ישראל קלרמן:

ואומר לך, הם נסוגו בגלל שהם רצו חלון. שניה. לא נוגע לך מילימטר מהזכויות שלך ומהגודל של מה שאתה בונה. תזוז מטר, יש לך בעיה?

מתנאל:

כמו שהוא הגיע עד הקו הזה של החדר מדרגות, אני מוכן לזוז כמה שיישאר.

ישראל קלרמן:

כמה?

מתנאל:

לא יודע כמה יישאר.

ישראל קלרמן:

כמה? אני רוצה לשמוע כמה? חנאן את יכולה לעזור?

דוברת לא מזוהה:

תגיד לו כמה.

ישראל קלרמן:

כמה זה?

חנאן עביד:

אם הוא מגיע...

יאיר ברסלאו:

יהיה מטר, מטר.

חנאן עביד:

אז יהיה מטר.

ישראל קלרמן:

מטר. אז אמרתי מטר. אין בעיה. איפה הבעיה?

שי צרויה:

אני אשמח לזכות תגובה.

יאיר ברסלאו:

אז אני אסביר.

ישראל קלרמן:

רגע שניה סיימנו.

חנאן עביד:

שניה שניה. שניה. הוא לא זז מטר. המרחק בין שניהם יהיה מטר.

שי צרויה:

בדיוק.

ישראל קלרמן:

אני מבקש עוד קצת.

חנאן עביד:

עד לקו-

ישראל קלרמן:

שניה. אני יכול לבקש עוד קצת ממך?

חנאן עביד:

זה מה שהוא אומר.

ישראל קלרמן:

אני יכול לבקש שתזוז עוד קצת? למה? אני לא גורע ממך מילימטר. עוד פעם, מזיז את כל הבינוי עוד קצת.

מתנאל:

כי תכנונית-

ישראל קלרמן:

מי יגיד לא?

יואל שבת:

זה יגרע לו מהזכויות. זה יגרע לו מהזכויות.

ישראל קלרמן:

לא לא לא.

יאיר ברסלאו:

שימו לב, שניה, אני חייב להסביר פה משהו שמאד חשוב לבקשה.

חנאן עביד:

איך אתה לא, מה אני אבקש ממנו פרסום?

ישראל קלרמן:

לא מבקש ממנו פרסום. על כמה סנטימטר לא מבקש ממנו פרסום.

יואל שבת:

על מה הפרסום?

דובר לא מזוהה:

שהוא זז.

יאיר ברסלאו:

שניה. השאלה אם ניתן יהיה להכיר את המטרים אין לנו בעיה להזיז אותם החוצה לשמה. בסדר?
הצידה.

חנאן עביד:

כאן? לאיפה?

יאיר ברסלאו:

הצידה, עוד.

חנאן עביד:

לאיפה? לפה או לפה?

ישראל קלרמן:

לא אמרתי שתגידי לו פרסום.

יאיר ברסלאו:

להזיז אותם לפה.

חנאן עביד:

לפה זה יהיה מחוץ לקו בניין.

יאיר ברסלאו:

נכון. מחוץ לקו בניין.

ישראל קלרמן:

לא מחוץ.

יאיר ברסלאו:

אם הוועדה יכולה ל-

ישראל קלרמן:

לא יכולים.

יואל שבת:

לא לא.

ישראל קלרמן:

חנאן, אני הבנתי ממך לא מחוץ. לא מחוץ.

חנאן עביד:

דרומה...

יאיר ברסלאו:

אם אני אקח אותו בתוך קו בניין, אני זז טיפה בתוך קו בניין.

ישראל קלרמן:

בתוך קו בניין.

יאיר ברסלאו:

אני אקח מטרים מפה, אשים אותם פה. בתוך קו בניין.

שי צרויה:

הצענו את זה. הצענו את זה מזמן.

חנאן עביד:

מה השאלה, שניה, מה השאלה?

יואל שבת:

מי מי, יש דייר למעלה למטה? יש מישהו שם?

יאיר ברסלאו:

כלום. קרקע. הדיירת למעלה היא תחתום.

יואל שבת:

היא תחתום על השינוי?

יאיר ברסלאו:

כן תחתום על השינוי.

יואל שבת:

הדייר. אתם הדיירים ליד.

יאיר ברסלאו:

הם הדיירים ליד גם.

יואל שבת:

ויש עוד אחד שמה.

חנאן עביד:

יש עוד אחד למעלה.

יאיר ברסלאו:

גם יסכים.

שי צרויה:

זו שמעל לא תתנגד ודאי. אנחנו ברגע שהם יעשו את התזוזה, לא נתנגד. מתחתיו אין אף אחד.
הוא יש לו שלוש כיווני אויר ויש פה קו בניין להתרחב קדימה.

מתנאל:

אבל מטר. לא יותר מזה.

ישראל קלרמן:

לא. אני צריך להתרחק.

שי צרויה:

מטר וחצי.

יאיר ברסלאו:

לא לא.

ישראל קלרמן:

שום מטר. מטר שישים. להתרחק. מצוין.

חנאן עביד:

כמה יהיה המרחק ביניהם?

ישראל קלרמן:

מטר וחצי.

חנאן עביד:

נהדר. כן.

ישראל קלרמן:

הוא אומר. עד עכשיו הוא עשה את זה רק חצי מטר שיהיה מטר אחד. עכשיו אתה אומר אתה מתרחק מטר. שאז יהיה מטר וחצי הפרש. בטח, הוא מקבל את זה שמה. אין בעיה.

מתנאל:

לא.

ישראל קלרמן:

פתרנו את הבעיה.

מתנאל:

לא לא. היו"ר.

שי צרויה:

כשהמרווח הוא אומר מטר, הוא רוצה להתרחק עד 40 סנטימטר. זה לא מקובל.

ישראל קלרמן:

לא. אז אני אמרתי.

שי צרויה:

אז מה כן?

ישראל קלרמן:

מטר וחצי. בסך הכל אתה מתרחק מטר. שיהיה מטר וחצי. ואת הזכויות שהפסדת פה אתה מקבל פה ונגמר הסיפור. מביאים חתימות והכל נגמר.

שי צרויה:

אנחנו הצענו את זה מ-day one.

ישראל קלרמן:

תודה תודה.

מתנאל:

זה אומר שאנחנו נגיע למרחק של 1.65 מטר. אפילו הם ירצו פחות. אנחנו-

ישראל קלרמן:

בסדר. אין לי בעיה. אם אתה מתרחק 1.65 אין לי בעיה.

מתנאל:

אנחנו לא רוצים להגיע למילימטר.

ישראל קלרמן:

אנחנו כן רוצים.

מתנאל:

אתה רוצה שמה? אנחנו נפגעים מזה ש-

ישראל קלרמן:

אתה לא נפגע מכלום כי ביקשת עכשיו את המקום הזה להוסיף לזה ואתה מקבל את זה.

חנאן עביד:

לא 40 סנטימטר.

ישראל קלרמן:

למה לא? תסביר לי. הרגע הוא היה פה לידי ואמר שכן.

יאיר ברסלאו:

אני יכול להסביר לך? אפשר שניה?

חנאן עביד:

הם ידעו ש... למה להם מגיע? והם עושים עקום, אתה רואה. לא מפריע... שתהיה בעיה.

(מדברים יחד)

ישראל קלרמן:

פה? בבניין-

חנאן עביד:

תשמע, הם אומרים שהם בנו את התוספת, הם בנו לעצמם חלון. ... שהם לא יפתחו חלון, מהצד השני. אבל לבקש מהם להתרחק יותר מידי ואז הדירה תהיה צרה? הוא... זה המצב הקיים.

ישראל קלרמן:

טוב סיימנו. צריך... את הכל, הכל בסדר.

דובר לא מזוהה:

הוא יישאר. לא יהיה שום דבר כי הוא יישאר ריק.

חנאן עביד:

מה הכוונה שניה?

שי צרויה:

הבקשה שלהם שנגיע עד אליהם.

ישראל קלרמן:

לא.

שי צרויה:

ככה הוא אומר.

ישראל קלרמן:

הוא אומר. שהם יגידו.

שי צרויה:

מה מה מה?

ישראל קלרמן:

אתה גורם, בגלל שהם מתרחקים אתה מתקרב יותר ממה שאתה מבקש?

שי צרויה:

לא זזתי מאיפה שאני נמצא.

ישראל קלרמן:

לא זז.

שי צרויה:

המדרגות שלי מוצעות בבקשה שלי מלכתחילה. זה לא משהו חדש.

ישראל קלרמן:

זה לא משהו שהיה היום.

שי צרויה:

לא ביקשתי לשנות את ה-

ישראל קלרמן:

לשנות את המדרגות? מה אתה רוצה עכשיו?

מתנאל:

שלא יהיה מדרגות.

ישראל קלרמן:

אה.

שי צרויה:

אתה מבין?

מתנאל:

זאת אומרת, הוא חרג מהקו שלו, הוא יחרוג עוד.

שי צרויה:

אבל זה קיר ללא פתחים. איך אנחנו מפריעים למדרגות? הוא הציע פה קיר ללא פתחים. איך אני מפריע למדרגות? איך המדרגות שלי מפריעות בכלל?

מתנאל:

אני אגיד לך.

שי צרויה:

זה לבוא ולהגיד לי "אתה הוצאת לי עין, אני אוציא לך שתיים". לא יפה.

מתנאל:

לא נכון. לא נכון. יש להם שתי כניסות נכון להיום. יש להם כניסה מקדימה כניסה מאחורה. הם רוצים עוד כניסה. שלוש כניסות.

ישראל קלרמן:

מה?

מתנאל:

בבקשה את זה תגיד.

דובר לא מזהה:

מה הקשר?

ישראל קלרמן:

איך הגעתם לעוד כניסה? לא שמעתי את זה עד הרגע. יש שלוש כניסות לבית?

חנאן עביד:

שניה. שניה. אני רוצה קצת-

מתנאל:

תן לי דקה, אני רוצה להסביר.

חנאן עביד:

לא מבינים אחד את השני.

מתנאל:

אני מגיש את הבקשה, בסדר?

ישראל קלרמן:

לא. אתה לא מגיש, אתה מבקש. מגיש הבקשה זה יאיר.

מתנאל:

זה החלל, זה השטח המשותף של החדר מדרגות של פה. בסדר? נהוג בשכונת הקטמונים שהדייר הזה משתמש בחצי והדייר הזה משתמש בחצי כרצונו. בסדר. יש להם פה חלון, כנראה בהיתר. חלון של 50 על 50 נכון להיום שהוא במרפסת של הדייר הזה שהיה גר לפניי. בסדר? הם פתחו פה חלון ללא היתר.

שי צרויה:

יש פה היתר בניה לשתי החלונות.

ישראל קלרמן:

ש.

מתנאל:

הם פתחו, הם פתחו פה חלון.

ישראל קלרמן:

עזוב, לא זה הנושא. יש חלון.

מתנאל:

השתמשתי בחצי. הגשנו בקשה. אחרי שאנחנו הגשנו את הבקשה, הם הגישו בקשה אנחנו רואים "לא, אנחנו לא רוצים להשתמש בחצי, אנחנו רוצים להשתמש בכל השטח המשותף. אנחנו רוצים לעשות שמה מדרגות". אבל רגע סליחה, יש לכם מדרגות מפה ויש לכם כניסה מפה ויש לכם גם כניסה מפה. מה אתם צריכים עוד? אלא אם כן אתם רוצים לעשות משהו אחר. לא נכנס, זה לא מעניין אותי, בסדר? עכשיו אמרתי, אתה יודע מה? בוא נחסוך את הזמן הזה. אני ייסוג

לפה. ייסוג לפה. גם את זה הם לא מסכימים. אמרתי להם "אתם יודעים מה? גם מטר עשרים אני אסוג". אמרו לי "נו, אתה רואה, אנחנו מפה, מהמצב הקיים תיסוג מטר וחצי". עכשיו אני אומר להם "רגע, במצב הקיים מטר וחצי כבר אתם בחריגה של 30 סנטימטר. אתם מבקשים ממני מטר שמונים". עכשיו, לפני עשרה חודשים כל העסק הזה היה. אני בבית נכון להיום נמצא עם שתי חיילים שישנים על מזרונים ברצפה עם שלושה ילדים ביחד ומתעכב בגלל השטות הזאתי שאתם מתנגדים לי. על מה אתם מתנגדים? כאילו ריבון העולמים. אני כבר עשרה חודשים מתעסק בשטויות. ובאתי לקראתכם ואמרתי לכם, אתם רוצים עוד מטר וחצי על מה? ריבון העולמים על מה?

ישראל קלרמן:

שמעתי.

מתנאל:

אמרתי לו "תקשיב, באתי לעמית. אמרתי לו עמית, בוא נלך לרב. אתה אדם דתי אני אדם דתי. תבחר איזה רב שאתה רוצה, לא אני". אמר לי "הרב עמרן" אמרתי בסדר. מסכים איתך. בוא נלך. עוד לא הספקתי להגיע הביתה, חמש דקות לא עבר. "לא, אני מתנגד. אני הולך לוועדת התנגדויות". ריבון העולמים. התחילה המלחמה. התקשרתי אליו, אמרתי לו "תשמע, אנחנו בעת מלחמה. בוא נעשה משהו. גם השכן למעלה נתקע, גם השכן ליד נתקע. בוא נעשה". ישבתי עם צוריה, ישבתי עם השני. ניסינו כמה שיותר. "לא. אתה יש לך" מה, אני אשם שיש לי קצת גינה? אז מה?

ישראל קלרמן:

טוב.

שי צרויה:

זכות התגובה שלי אז אני אשמח רגע לתת...

ישראל קלרמן:

לפני שאתה רוצה להגיב. בואו נשמע רגע את חנאן ואחרי זה אני גם אשאל שאלה ואחרי זה תגיב.

שי צרויה:

אין בעיה.

חנאן עביד:

אני רק רוצה לחדד רק את מה שאמר מתנאל, תגיד לי אם הבנתי אותך נכון או לא. אוקי? ממה שהבנתי ממתנאל שהוא מוכן להתרחק עד לקו הזה של המדרגות, מה שאמרנו, בתנאי שלא יהיה פה שום ניצול של המתנגדים לחלק המשותף שביניהם.

מתנאל:

נכון.

חנאן עביד:

זאת אומרת, המדרגות האלה שהם מציעים הם לא יהיו.

מתנאל:

נכון.

חנאן עביד:

הבנתי נכון או לא?

מתנאל:

כן.

חנאן עביד:

כי היה פה הרבה רעש.

ישראל קלרמן:

... גם אני הבנתי את זה. בגלל זה אני רוצה שתתייחס לנושא הזה.

שי צרויה:

אני אתייחס לנושא הזה.

ישראל קלרמן:

אם אנחנו מוותרים על המדרגות.

שי צרויה:

קודם כל אי אפשר לוותר על המדרגות.

ישראל קלרמן:

למה?

שי צרויה:

כי הבית כרגע נמצא במצב שהוא בית שכבר שופץ וכביכול ההיתר בניה שלו זה שלב ב'. החלוקה של הבית לא מאפשרת באמת כניסה ממקום אחר מלבד המדרגות.

ישראל קלרמן:

אתה יכול?

שי צרויה:

שניה. אבל העניין הזה-

ישראל קלרמן:

תן לי לחדד. מה זה חלוקה של הבית?

שי צרויה:

רגע. אבל רגע. אותו ש, שניה, אותו שטח מדובר שהוא אומר, שעד לרגע זה המדרגות לא הפריעו לו. אמרו "אין בעיה. תעשו את המדרגות רק תשאירו אותנו באותו קו בלי הנסיגה הזאת". אבל אם פה אתם מבקשים מאיתנו לסגת והוועדה תגרום לי לסגת, אז אני אלחם שלא יהיה לך מדרגות". אז פה זה לא עניין תכנוני, זה עניין לעשות דווקא. שניה, אני רוצה רגע להרחיב-

ישראל קלרמן:

זה מה שאתה אמרת.

שי צרויה:

הוא מדבר על אותו-

ישראל קלרמן:

אני שותק, אני מקבל את הדברים שאתה אמרת.

שי צרויה:

הוא מדבר פה על איזשהו מעבר משותף. כל הזמן מזכיר את המשותף.

ישראל קלרמן:

לא מעבר משותף.

שי צרויה:

הבינוי שהוא-

ישראל קלרמן:

חלק משותף.

שי צרויה:

הבינוי שהוא בונה עליו, הגינה הזאת, למי שייכת?

ישראל קלרמן:

איזה גינה?

שי צרויה:

השטח שמוצעת עליו הבקשה. זה לא רכוש, שניה. תן לי לסיים. תן לי לסיים.

יאיר ברסלאו:

אין לך הסכמות שכנים.

שי צרויה:

יש לי הסכמות שכנים. השגנו את כולם. תן לי לסיים בבקשה. זה גינה משותפת. זה same- same. אם תיקח את הבקשה שלו ותסתכל, אנחנו יושבים כסנדוויץ' באמצע עם דירה משמאל, דירה מימין, סגורים באמצע עם באמת שני כיווני אוויר ודירת מסדרון והאופציות תכנון שלנו הם מאד מאד מוגבלות. אם תיקח את הדירה של המבקש כרגע בבקשה הזאתי, הוא יושב בצד הבניין. תסתכל שיש לו עוד מעבר לזה גינה היקפית סביב הבית שלו. יש לו עוד אפשרויות תכנון רחבות הרבה יותר. הוא יכול לשנות את המיקומים. הוא יכול לפתוח פתחים, הוא יכול לשנות את הכניסה לבית. הוא יכול להתרחב עם קו הבניין שלו. תראה שכמה עוד שטח נותן לו.

ישראל קלרמן:

אני לא חולק על מה, שניה. שניה.

שי צרויה:

אני מבקש דבר פשוט. מרחק הגיוני לקיום המדרגות ולשמור על אור ואוויר מהחלונות. זהו. מעבר לזה, תבנה. לבריאות.

ישראל קלרמן:

שניה שניה. אבל כל עוד שאתה חולק על הדבר הזה, הוא טוען שיש פה ובצדק, או להיצמד ואז אין לנו חלונות ואין לנו כלום ואנחנו כולנו בונים וכולנו נהנים. או התרחקנו, שניה, ויש לנו אז באותו מידה-

שי צרויה:

אני מבין את ה-

ישראל קלרמן:

רגע. רגע, אני מתרחק. אתה מתרחק, שנינו לא משתמשים בחלק הזה. זה הדבר העיקרי. אתה לא יכול לחלוק עליי בקטע הזה. עוד פעם, אנחנו מדברים רק בשביל שיהיה את המרחק ולא יהיה צמוד, אז זה שטח עוד פעם, זה שטח של שתינו אוויר. תסביר לי למה כשיש, כשמגיעים למצב הזה אנחנו צריכים להתרחק עד כדי כך בשביל שאתה תוכל לבנות גם על אותו שטח שהוא של שנינו בגלל ששנינו התרחקנו, את המדרגות רק לך? אתה חייב להבין את זה.

שי צרויה:

אז אני אשאל שאלה אחרת, למה הוא בונה... למה הוא בונה על הגינה המשותפת כשאני רוצה משם לעשות את המדרגות לבית. לא מהשביל. אני רוצה אותם דרך הגינה לבית. למה? זה גם שטח משותף. זה גם שטח משותף.

ישראל קלרמן:

אתה לא יכול לבנות שמה.

שי צרויה:

למה לא? הקו בניין הוא קו בניין של כולם. הוא לא קו בניין שלו.

ישראל קלרמן:

קודם כל אומרים לי שיש את הבינים.

שי צרויה:

מי קבע את זה? זה הסכם שהם באים ואומרים "בקטמונים". מי קבע? איפה זה כתוב? אני עושה עשרות אם לא מאות היתרי בניה בקטמונים. מי קבע את הסידור הזה שככה מחלקים?

יואל שבת:

חבל על הזמן.

ישראל קלרמן:

שטח משותף של שניהם.

מתנאל:

הכל שטח משותף.

שי צרויה:

הוא בונה בשטח משותף. אני בונה בשטח משותף. עכשיו-

חיים כהן:

לא מגיעים להסכמות?

ישראל קלרמן:

לא מגיעים להסכמות, בקיצור.

חיים כהן:

לא מגיעים להסכמות.

שי צרויה:

אנחנו-

חיים כהן:

אני שואל שאלה, אתם מגיעים להסכמות או לא?

שי צרויה:

אנחנו נשמח להגיע להסכמות עם נסיגה מהמדרגות.

ישראל קלרמן:

למה לא ענית לו תשובה?

חיים כהן:

מגיעים להסכמות וזהו.

שי צרויה:

אבל ביקשתי. ביקשתי.

חיים כהן:

או שנקבל החלטה.

ישראל קלרמן:

בבקשה.

שי צרויה:

אנחנו ביקשנו מטר וחצי לטובת המדרגות.

ישראל קלרמן:

לא שמעת את השאלה.

חיים כהן:

אתם מגיעים להסכמות או שאנחנו חותכים? תחליט.

מתנאל:

במקום ליישר לקו בניין, אתה יודע מה? קח את המדרגות, לא מעניין אותי מהמדרגות. קח תשתמש תעשה. אין לי התנגדות.

ישראל קלרמן:

שניה. גם את המדרגות תעשה וכמה להתרחק? כמה להתרחק?

מתנאל:

עד הקו של הדירה.

ישראל קלרמן:

לא מוכן יותר?

יואל שבת:

אתם מסכימים לזה?

שי צרויה:

אנחנו רוצים מטר וחצי.

דובר לא מזוהה:

אני לא... להגיד כמה מסכימים?

דובר לא מזוהה:

כמה המידה?

יואל שבת:

מטר אתם מסכימים?

שי צרויה:

מטר ושתיים.

מתנאל:

מפה לפה כמה עוד יש לי?

שי צרויה:

הנה, תסתכל את המדרגות. מטר ושתיים.

מתנאל:

לא. המדרגות זה 65.

שי צרויה:

לא לא. תסתכל יותר למעלה.

חיים כהן:

אבל אתם מסכימים או לא? כי אני צריך לחתוך. חבל על הדיון.

שי צרויה:

עד הקיר של הדירה שלנו. לא אמצע המדרגות, עד הקיר של הדירה שלנו. אתם מוכנים? מטר ושתיים. מטר ועשרה בערך.

חיים כהן:

חנאן תמדדי.

דוברת לא מזוהה:

אתה יודע מה?

חיים כהן:

אתה מוכן לעשות את זה-

שי צרויה:

עד שהם יבנו את המדרגות, הוא מוכן להגיע עד קו הדירה שלו, נראה לי שזה מספיק. זה מה שיש.

דובר לא מזוהה:

לא. זה יותר ממטר ושתיים.

שי צרויה:

אנחנו דירת סנדוויץ', אנחנו דירת סנדוויץ', אנחנו דירת אמצע. אין לי לאן לזוז. גם אם אני ארצה לעשות-

יואל שבת:

זה מה שקנית.

ישראל קלרמן:

אתה לא זז. אתה לא זז. רק תסכים לזה. זה הכל.

דובר לא מזוהה:

אני מסכים. עוד הפעם.

ישראל קלרמן:

הסכמת?

דובר לא מזוהה:

עוד הפעם. אני צריך את המטר וחצי אוויר שעוד פעם-

ישראל קלרמן:

יש לך. כמה יש לו ברחוב בן יאיר? כמה יש בן יאיר בסוף?

שי צרויה:

כבוד היו"ר מטר וחצי זה דבר שהוא הגיוני.

דובר לא מזוהה:

לא רוצה עוד שום דבר.

ישראל קלרמן:

כמה יש?

דובר לא מזוהה:

עכשיו?

שי צרויה:

מטר ושתיים. עוד 40 סנטימטר? באמת? זה עובי קיר.

ישראל קלרמן:

באמצע אפשר? באמצע אפשר? 25?

שי צרויה:

כשהוא קנה את הדירה, הבקשה של... לא היתה.

ישראל קלרמן:

חבר'ה, שאלה אחרונה ועם זה סיימנו. מטר עשרים וחמש אפשר?

צחי ברים:

הוא טוען שתסתכל את הרוחב כמה נשאר. לא, הרוחב של הדירה שלו מצטמקת. היא הופכת...

ישראל קלרמן:

עשרים סנטימטר זה גם בעיה? תעשו באמצע.

צחי ברים:

אני הייתי מבקש אם אפשר...

חנאן עביד:

מפה פנימה יהיה להם 120. אתה מוכן להתחיל מפה את הקיר? כאן? כאן יהיה הצד החיצוני שלך. כן. והקיר יהיה פנימה.

צחי ברים:

חנאן, חנאן. שי, כי הקיר גם... מאה ושתיים עשרה.

(מדברים יחד)

ישראל קלרמן:

חברים, אמר מנהל האגף ובצדק ואני מקבל את מה שהוא אמר. יש לכם דקה להגיע להסכמות אם לא נגיע להחלטה.

שי צרויה:

מה שחנאן הציעה עכשיו זה בסדר גמור.

ישראל קלרמן:

מה הם אומרים?

שי צרויה:

חנאן הציעה שהקיר, החלק החיצוני. הנה חנאן תסביר.

ישראל קלרמן:

חנאן יודעת לדבר.

חנאן עביד:

שניה. אני אבהיר בקול רם.

ישראל קלרמן:

נתנאל, איך קוראים לו?

צחי ברים:

הספירה לאחר התחילה.

ישראל קלרמן:

מילה אחרונה של חנאן. תקבלו... לא תקבלו אנחנו...

יאיר ברסלאו:

שיקבל בשמחה.

דובר לא מזוהה:

כל הכבוד. ככה זה ייגמר.

ישראל קלרמן:

חנאן בבקשה. חברים.

חנאן עביד:

יוחנן.

ישראל קלרמן:

בחיים לא הפרעת.

חנאן עב"ד:

טוב.

ישראל קלרמן:

בבקשה חנאן.

חנאן עב"ד:

תשמעו. פה הקיר של המתנגדים נמצא, זה הקו שלו, זה ההמשך אז הוא נמצא עד לפה. אז יש לנו עשר, 102 ו-10. לפי מה שהבנתי עכשיו מהמבקש, ממתנאל, שהקיר החיצוני שלהם, הצד החיצוני של הקיר שלהם יתחיל מפה ואז יש לי 25-20 סנטיים כמה ש, 35 סנטיים לכיוון פנימה. כך שיישאר לי מרווח נגיד של 120 כמעט.

מתנאל:

122.

חנאן עב"ד:

בתנאי שממה שהבנתי מהמבקש שהוא מסכים למדרגות שהמתנגדים מבקשים. שניה, אני אמשיך. ומתנאל על מנת שינצל את הזכויות, הוא מאריך לכיוון דרומה. נכון? עם המרפסת.

מתנאל:

מרחיק קצת.

חנאן עב"ד:

וממה שהבנתי מיואל שברגע שיחתמו גם המתנגדים, גם אלה שמעליהם וגם זאת שמעליכם למבקשים.

יואל שבת:

אתם כמובן תורידו את ההתנגדות, כן?

שי צרויה:

לא מתנגדים.

חנאן עביד:

אנחנו לא נבקש פרסום. נכון יואל?

יואל שבת:

כן.

ישראל קלרמן:

אמרתי לך.

חנאן עביד:

האם שניכם מסכימים בלי התניות? עזבו עכשיו.

יאיר ברסלאו:

דבר נוסף, הוא מקבל את השטח של המדרגות. מאחורי המדרגות הוא יוכל להשתמש.

חנאן עביד:

אני אראה לך מה הוא מקבל. שניה, יש לי את זה.

יואל שבת:

שזה יהיה ברור. בוא תראה מה אתה מקבל ש-

ישראל קלרמן:

שהיה ברור ותגידו שאתם מסכימים וסיימנו את הדיון.

חנאן עביד:

שניה.

ישראל קלרמן:

אני צריך-

חנאן עב"ד:

לא לא. שניה שניה. זאת הבקשה שלו. זהו, הוא עושה מדרגות פה. זהו. עד לפה, זהו. הוא לא מבקש כלום פה.

יאיר ברסלאו:

נכון.

חנאן עב"ד:

פה זה נקי. הוא לא יכול לבקש.

שי צרויה:

אבל שמה החלונות שלי. איך נשתמש?

יאיר ברסלאו:

אבל גם היום הוא משתמש, גם היום הוא משתמש במרפסת שמה.

שי צרויה:

אנחנו ביקשנו להזיז את הקיר בגלל החלונות. אז מה אתה רוצה להשתמש? לעשות שמה מרפסת לחדר שינה שלי?

יאיר ברסלאו:

לא עושה מרפסת.

שי צרויה:

אז מה תעשה שם?

יאיר ברסלאו:

לא מרפסת. אני רוצה שיהיה לי גישה למקום הזה. מחר- מחרתיים אני ארצה לעשות.

ישראל קלרמן:

מתחת למדרגות?

שי צרויה:

לא. זה לא מתחת למדרגות. זה בסוף המדרגות, הפודסט על החלונות שלי. באמת, נו ברצינות.
זה להיות. אתה מבין שאתה מנסה בכל דרך אפשרית לחפש את המתנגדים.

יאיר ברסלאו:

מתחת למדרגות.

שי צרויה:

אתה אומר מתחת?

יאיר ברסלאו:

מתחת. זה נהנה וזה לא חסר. מה הבעיה?

שי צרויה:

מתחת למדרגות בחלל שבין ה-

יאיר ברסלאו:

בדיוק.

ישראל קלרמן:

אמרתי לך מתחת. אתה רואה?

שי צרויה:

טעות שלי.

חנאן עביד:

מתנאל, תסביר לי מה המבקש רוצה. הוא רוצה דלת פה?

יאיר ברסלאו:

מטר עשרים ושתיים.

מתנאל:

שימוש שימוש.

חנאן עב"ד:

חברים.

מתנאל:

הוא רוצה שיהיה לו שם את האפשרות שימוש.

חנאן עב"ד:

אבל-

שי צרויה:

נטו.

יאיר ברסלאו:

זה נטו.

חנאן עב"ד:

מבחינתי כהיתר יהיה לי... זה ביניכם.

ישראל קלרמן:

תודה רבה הסתיים הדיון.

יאיר ברסלאו:

אז קודם כל תודה רבה.

חנאן עב"ד:

רגע רגע. שי, מסכימים?

שי צרויה:

כן.

חנאן עביד:

יופי. אתם מסכימים? תודה רבה.

שי צרויה:

חס וחלילה לא רצינו להגיע למשהו שזה. תמיד רצינו להגיע בהסכמות.

ישראל קלרמן:

האמת והשלום אהבו. (לא ברור) וכל טוב.

חנאן עביד:

חכה. שניה.

יאיר ברסלאו:

אני פעם אחת רציתי (מדברים יחד)

שי צרויה:

אני רוצה בפרוטוקול שיהיה רשום שהוא-

יאיר ברסלאו:

ההסכמות האלה אבל זה גם הסרת התנגדות שלו.

שי צרויה:

מסיר את התנגדותו בבקשה שלנו.

חנאן עביד:

כן. זה מורידים?

שי צרויה:

ישראל.

ישראל קלרמן:

כן כן. שתי התיקים יתקדמו. חנאן, חנאן. שתי התיקים בוועדה הבאה-

שי צרויה:

שבהחלטה, שבהחלטה יהיה כתוב.

דובר לא מזהה:

נגיע להסכמה.

שי צרויה:

שניה שניה. שבהחלטה-

ישראל קלרמן:

שיתקדם.

שי צרויה:

אם אפשר, אם אפשר שבהחלטה יהיה כתוב שזו הסכמה הדדית.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, בהצלחה. תודה רבה. כולם מרוצים, תודה רבה.

שי צרויה:

בהחלטה שההסכמות האלה זה גם הסרת התנגדות שלהם.

ישראל קלרמן:

הסרת התנגדות (פטפוטים). הסתיים? אני יכול לסגור את ההקלטה, יואל?

יואל שבת:

כן בטח.

ישראל קלרמן:

סיימנו את הדיון.

חנאן עב"ד:

רגע, החלטה.

ישראל קלרמן:

החלטה לא אמרנו? החלטה: הגענו פה לסיכום.

חנאן עב"ד:

שאני אגיד?

ישראל קלרמן:

כן. אני אגיד שאת זה. על פי הצעה של ראש הצוות חנאן הגענו להסכמה בין שני הצדדים לגבי שתי התיקים. הם יגישו את זה מתוקן כמו שביקשו מהם והתיק מאושר להתקדם. לאשר את הבקשה בתנאים. חנאן אם את רוצה להוסיף עוד אז בבקשה יותר להגדיר את המה אישרנו.

חנאן עב"ד:

פשוט כמו שאמרתי קודם, המרחק הנטו בין שתי הקירות יהיה מטר עשרים והמבקשים מסכימים למדרגות של נקודה שתיים ומסירים את ההתנגדות שלהם מה-

ישראל קלרמן:

תודה רבה. הסתיים הדיון. תודה רבה לכולם שבאו על אף היום הנוסף. שבת שלום.

סיום דיון